

— Каква власть? (попята Ангели Варка) че какво зло смы направили ный, господине, та да ни казвашъ това

— Ще видите какво зло сте направили

Министрътъ прѣсъче прѣпиранието и заповѣда да закаратъ въ тъмниците двамата пажници.

Стотникътъ влѣзе изново и, като направи *теменнахъ*, поиска заповѣдъ отъ министра който му рече:

— Стотниче! Отъ десетъ години полиціята ни търси едного человѣка, който, съ двамина други злодѣйци още, убиль и обраъ единъ почтенъ старецъ въ Букурещъ. Слѣдъ десетъ години днесъ го намѣрихъ. Да го запрѣши на едно съ другаря **му** въ едихъ мрачнѣ и тѣснѣ тъмницѣ.

— Кой е той, Ваше превъходителство.

— Ето человѣкътъ! и посочи съ прѣстъ къмъ смаяниятъ пажникъ който носеше името Т. Трипани.

Напразно бѣхъ выковсвѣ, кряськътъ и протестаціитъ на двамата пажници. Всичко въ съзнаніе противу тѣхъ ги тласкаше неспирно къмъ потъбелъ. И когато министрътъ излизаше изъ министерството, двамата пажници ги затваряха въ мрачнѣ и тѣснѣ тъмницѣ.

ГЛАВА 19.

Единъ плаче другът краде.

Помни читателътъ че когато Гирджикътъ излѣзе изъ стаѣтъ, дѣто останѣ министрътъ на полиціята съ лордътъ, ищеше да иде своеvolно въ тъмниците за да земе благодареніето да съвѣтува Г. Исидора Хрисодактило.

Съ драгоцѣнитетъ онажи запискѣ що бѣ зель отъ министра, вмѣсто да ся упложи направо къмъ тъмниците той слѣзе и приближи при Діамандж Тласка и Малама.

— Еждѣ е Дѣбко, попыта.

— Не е тука; отговори Тласко.